

Spre cel ce e și nu se știe

Gerra Orivera

dezgroapă
comete pline de vise
înnoadă în fundă meridiene virgine
striață dimensiune azur
atingerea lumii de nordul inimii picură haruri
falange translucide în si bemol vibrează clavicula timpului
își fac încălzirea pe corzi de abis
combustii despicate de ghețuri
în careu de ași
mă licitează dilată pleoapa genezei
sâsâit de șarpe frisonază clipa înghite dorințe
încă o spărtură în călcâiul îngenuncherii
de sticlă
dincolo de ramă scutur în oglindă
luminiș de înțelesuri
smulg întunericului aripe creuzet de taine
catalizează valva spațiului
ninge altă dimensiune
ca o ghilotină cade ușa celulei
în rug trecutul surpă și lacrimă și zâmbet
pământ de vise agață cerul în talpă
pelerin cosmic
semnează o altă suflare în incretație

cu o veșnicie înainte fac o buclă atemporală
și mă nasc purtând lumea în pântec
răscumpărată de spaime